

Peter Paul Rubens, De tenhemelopneming van Maria

Dit reusachtige verticale doek in tondo bevat 34 figuren, 15 in de onderste en 19 in de bovenste helft. Het diagonaal opstijgen van Maria uit het stenen graf is de overheersende actie. Kleine putti ondersteunen haar vlucht. Rondom het lege graf verkeren mannen en vrouwen in verschillende emotionele staten. Met hun kleurrijke gewaden staan ze op marmeren treden, een boek ligt verloren in een hoek.

In de rechterbenedenhoek doet zich een boeiend fenomeen voor, zo eigen aan de illusies van de schilderkunst. We onderscheiden een wit marmeren tree, een wit stoffen gewaad en een wit boek. Zowel het marmer, de stof als het papier zijn met dezelfde olieverf weergegeven, in verschillende tinten van wit en grijs. De manier waarop de verf is aangebracht, het al dan niet zichtbaar maken van de penseelstreek en het werken met ophogingen zorgen voor de juiste weergave van de voorwerpen.

De oppervlaktestructuur zorgt dat wij begrijpen wat de verf wil nabootsen. Enkel van heel dichtbij worden de penseelstreken duidelijk zichtbaar.

Dit schilderij is gemaakt voor een Brusselse kerk en was bedoeld om van ver bekeken te worden. Ondanks de vele personages creëert Rubens grote kleurvlakken met duidelijke contrasten: rood, geel, groen, blauw en wit. Enkel linksboven en rechtsonder speelt hij met de kleinst mogelijke contrasten en is het vooral de oppervlaktetextuur die moet zorgen voor extra herkenbaarheid en dynamiek.